

Hangos botrány az esküvő előtt

Az elhagyott asszony megtámadta az anyakönyvvezetőhöz igyekvő menyasszonyt

(A Délmagyarország munkatársától.) Hangos jelenetnek voltak tanúi azok az ügyes-bajos emberek, akiknek szerdán délelőtt 10 óra körül a városháza melletti bérházban akadt dolguk. Két asszony hangos síjalmak között kergette egymást, amikor pedig a lépcső előtti második emeleti sarokra értek, az egyik asszony hirtelen előrántott egy paprikás papírcsokköt és annak tartalmát a másik asszony arcába öntötte. Ez azonban még nem volt elég. A támadó az erős paprikától elkábult asszonyra rontott és egy késsel annak arca felé sujtott. A jelenet tanúi ekkor az asszony kezéből kicsavarták a kést. Néhány pillanattal később egy férfi érkezett a botrány helyszínére, aki a megtámadott asszonyt elvezette a folyosóról. A támadó azonban még most sem volt

hajlandó abbahagyni a kiabálást és fenyegetőzést. Néhány perc múlva azután kiderültek a hangos botrány előzményei.

Az asszony, aki paprikával és zsebkéssel támadt a másikra, hosszú éveken keresztül vallásosságban élt egy férfivel. Néhány hónappal ezelőtt az asszony észrevette, hogy férje elhidegült és egy másik asszonynak udvarol. Nemsokkal később a férfi otthagya vadházastársát és eljegyezte új ismerősét, az esküvőt pedig szerda délelőtt 10 órára tűzték ki.

Az elhagyott asszony megleste az anyakönyvvezetőhöz tartó jegyespárt, vetélytársnőjét szidalmazni kezdte, majd formálisan összeverekedtek. A hangos botránynak a bíróságok előtt lesz folytatása.

Helyszíni szemlét tartanak a vadőrökre lövöldöző pusztaszeri legény ügyében

A szemle eredményéről függ: statáriális bíróság elé állítják-e Gyovai Ferencet

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy a bakszajori lovascsendőrség elfogta és beszállította a szegedi ügyészség fogházába Gyovai Ferenc felsőpusztaszeri legényt, aki a vadőrökre lövöldözött. Gyovai Ferenc nagybátyjával, Kiri Ferencel a Pallavicini-uradalomban vadászott vasárnap hajnali 3 és 4 óra között. A vadőrök közül kettő figyelmes lett a fácános felől jövő lövések zajára és bekerítette az orvvadászokat. Gyovai és Kiri, amikor megpillantották a vadőröket, futásnak eredtek. A vadőrök kijátozásaira Gyovai egy pillanatra megállt és visszafordulva egy lövést adott le a vadőrökre célozva. A vadőrök sértetlenek maradtak. A két orvvadászt rövidesen elfogták.

Gyovai Ferenc cselekménye a statáriális bíróság elé tartozik, mivel hatósági közegekkel szemben löfegyverrel követte el a szándékos emberölés bűntettének kísérletét. A legény kihallgatása so-

rán tagadta, hogy készakarva lőtt volna üldözőire fegyverét. Az ügyészség a pontos tényállás kiderítése végett helyszíni szemlét tart a vadaskertben.

— Futás közben — mondotta — megbololtam egy ágbat, alestem és a fegyver esés közben elesett.

A két vadőr ezzel szemben határozottan azt vallotta, hogy a legény reájuk célozva süttötte el. A helyszínen lehet csak megállapítani, hogy a lövöldözés milyen körülmények között történt, láthatták-e a vadőrök a fáktoi a lövöldöző orvvadászt és van-e valami nyoma annak, hogy Gyovai Ferenc elesett.

A helyszíni szemlét csütörtökön fogatosítja dr. Kalmár Szilveszter ügyész. A helyszíni szemlére elvitték Gyovai Ferencet is. Ha a helyszíni szemle nem igazolja Gyovai Ferenc védekezését, abban az esetben a statáriális bíróság elé állítja az ügyészség. Ez a tárgyalás szombaton lenne.

Dr. Lukhaup Miklós és Lukhaup Klárka fájdalomtól megtört szívvel, de a sorsot intéző Mindenható Isten akaratában való megnyugvással jelentjük, hogy a leghűségesebb feleség, felejthetetlen drága jó anyja

Dr. Lukhaup Miklósné szül. Kószó Etelka

hosszu és rendkívül súlyos szenvedés után, életének 35-ik, házasságának 12-ik évében a halotti szentségek ájtatos felvétele után visszaadta drága jó lelkét Teremtőjének.

Szeretett halottunk földi maradványait 1932 február 4-én d. u. 4 órakor a felsővárosi Dugonics-temető halottasházában a r. kath. Anyaszentegyház szertartása szerint fogjuk be-szenteltetni és ugyanott örök nyugalomra elhelyezni.

Lelke üdvéért a szentmise-áldozatot 1932 február 4-én d. e. 10 órakor mutatjuk be a püspöki székesegyházban.

Szeged, 1932 február 3.

Nyugodjék békével! Legyen neki oly könnyű a föld, mint amilyen nehéz a mi bánatunk!

A megboldogultat a fentiekben kívül gyászolják még:

Dr. Kószó István és neje szül. Szabó Etelka özvlk.

Lukhaup Péter és neje szül. Reimbold Margit após és anyós.

Kószó János férjzett v. dr. Csényey Geyszáné

Dr. Kószó György testvérrel.

Özvlk. dr. Csényey Geyszáné v. dr. Kószó Györgyné özvlk. dr. Lukhaup Gyula és neje Szabó Jolánka Lukhaup Péter és neje Lukhaup Borbála Lukhaup Mihály és neje Mayer Katalin sógorok és sógornők.

Ezekben kívül unokahugai és unokatesócsai, valamint kiterjedt rokonság.

Özv. Pető Ernőné, a maga és alulírottak nevében jelenti, hogy legfiatalabb fia,

F E R I

január hó 31-én 19 éves korában Sorau-ban (Németország) tragikus körülmények között elhunyt.

Pető László
Özsváth Lászlóné v. Pető Rozsi
Pető György testvérrel.

Gyászolják:

Pető Lászlóné
v. Wolf Lilly
Özsváth László
sógornője, ill. sógora.

Pető Marika
unokahuga.

a kiterjedt rokonság, ismerősei, barátai, iskolatársai, valamint hűséges dajkája: Török Mária.

Temetése f. hó 4-én, csütörtökön d. u. 3 óra 30-kor a zsidó temető cinterméből

Részvételiátogatások mellőzéseit kérjük.

Külön vilámlásokkal 3 órakor a Dugonics térről.

Még 8 napig tart az olcsó cipővásár „ELIT”-nél, Széchenyi tér 10.

Véres verekedés szerencsejáték közben a Mars-téren

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán délután a Mars-téren tiltott szerencsejátékot játszottak. Játék közben a társaság tagjai összeveszttek, előbb szidalmazták egymást, majd előkerültek a bicskák és husángok, nagy ribillió és kiabálás támadt, majd két ember vérző fejjel hanyaltott a földre. A mentők három sérültet vettek ápolás alá. Szécsi Ferenc 22 éves hentessegédet a vállán szúrták meg, Csongrádi József 33 éves és Mészáros János kiskundorozsmai napszámosok a fejükön szenvedtek sérüléseket. A rendőrség a verekedő és botrányt okozó társaság tagjai ellen az eljárást megindította.

A szegedi kereskedelem és a devizaigénylések

Dr. Tonelli Sándor főtitkár nyilatkozata.

(A Délmagyarország munkatársától.) Allandóan panaszok hangzanak el abban a kérdésben, hogy a vidék a devizaellátás tekintetében hátrányos helyzetben van Budapesttel szemben, a vidéki kereskedők és iparosok áruhitel és devizaigényléseit csak késedelmesen kapják meg, sőt kérelmeiket nem is honorálják olyan mértékben, mint az a budapestiekéknél történik. Az ügyben érdeklődtünk a kereskedelmi és iparkamarában, ahol

dr. Tonelli Sándor

főtitkár a következő felvilágosítást adta.

— Amikor a múlt évi augusztus elején a devizakorlátozásokról szóló rendeletek megjelentek, érintkezésbe léptünk az érdeelt hatóságokkal és azt a kérelmet terjesztettük elő, hogy a vidéki devizaigénylések ügyeit az egyes kereskedelmi és iparkamarák intézzék. Ebben a formában a kérelem nem volt teljesíthető, mert a Nemzeti Bank ragaszkodott ahhoz, hogy az igénylésről egy centrális regiszter vezettessék, hogy így meg lehessen állapítani egyrészt azt, hogy egyes cégek milyen összegű deviza- és áruhitelt akarnak igénybevenni, másrészt pedig megakadályozzák, hogy így a kérelem esetleg két helyen is benyújtassék. Ennek következtében az összes hitel- és devizaigénylések a budapesti kereskedelmi és iparkamaránál működő cenzurabizottságon mennek keresztül és a budapesti kamara vezeti az összes igénylések regiszterét is.

— A szegedi kerület kereskedőinek és iparosainak érdekében megállapodást létesítettünk a budapesti kamarával, hogy mi minden igénylést külön véleménynyel ellátva tesszük át az ott működő cenzurabizottsághoz és a bizottság javaslatainkat respektálni fogja. Ez a helyzet még ma is fennáll. Olyan jogosult panaszok, hogy a vidék érdekeit a budapestiek javára háttérbe szorították volna, tudomásom szerint nem merültek fel.

— Kétségtelenül vannak panaszok, amelyek azonban nem a vidékre vonatkoznak, hanem országos jelentőségűek és abból folynak, hogy a Nemzeti Bank csak nagyon korlátozott mennyiségű devizakészletek felett rendelkezik. Így különösen erősebb igénybevételek alkalmával a kérelmeket nem tudja kielégíteni. Egyes igénylésekből kifolyólag számos esetben intervenáltunk, úgy a budapesti kamara cenzurabizottságánál, mint közvetlenül a Nemzeti Banknál és az a tapasztalatunk, hogy nem a jóakarat, hanem a deviza hiányán múlik a kérelmek teljesítése.